Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (četvrto vijeće)

1. lipnja 2016.*

„Zajednička poljoprivredna politika – Izravna plaćanja – Dodatni kriteriji za ekološki značajne površine s kulturom kratkih ophodnji – Članak 45. stavak 8. Delegirane uredbe (EU) br. 639/2014 – Članak 46. stavak 9. točka (a) Uredbe (EU) br. 1307/2013 – Zlouporaba ovlasti – Pravna sigurnost – Nediskriminacija – Legitimna očekivanja – Pravo na vlasništvo – Obveza obrazlaganja“

U predmetu T-662/14,

Mađarska, koju zastupaju M. Fehér i G. Koós, u svojstvu agenata,

tužitelj,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju H. Kranenborg, A. Sipos i G. von Rintelen, u svojstvu agenata,

tuženika,

povodom zahtjeva za poništenje dijela prve rečenice članka 45. stavka 8. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 639/2014 od 11. ožujka 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike te o izmjeni Priloga X. toj Uredbi (SL 2014., L 181, str. 1.), u kojem je navedeno kako slijedi: „odabirući s popisa utvrđenoga u skladu s člankom 4. stavkom 2. [točkom] (c) Uredbe (EU) br. 1307/2013 vrste koje su najprikladnije iz ekološke perspektive, isključujući tako vrste koje očito nisu autohtone”,

OPĆI SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: M. Prek, predsjednik, I. Labucka i V. Kreuschitz (izvjestitelj), suci,

tajnik: S. Bukšek Tomac, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 2. prosinca 2015.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: mađarski

Presudu [1]

Okolnosti spora

1 Uredba (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 637/2008 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 (SL 2013., L 347, str. 608., u daljnjem tekstu: temeljna uredba), utvrđuje novi pravni okvir za izravne potpore dodijeljene u okviru zajedničke poljoprivredne politike (ZPP).

2 Jedan od ciljeva novog ZPP-a, kako je ponovno definiran temeljnom uredbom, jest poboljšanje uspješnosti vezane uz okoliš putem obaveznog elementa ekologizacije izravnih plaćanja koji će podupirati poljoprivredne prakse korisne za klimu i okoliš primjenjive diljem Europske unije. U tu bi svrhu države članice trebale upotrijebiti dio svojih nacionalnih gornjih granica za izravna plaćanja kako bi, povrh osnovnog plaćanja, dodijelile godišnje plaćanje, kao obveznu praksu koju poljoprivrednici trebaju slijediti, a prvenstveno se tiče ostvarivanja klimatskih i okolišnih ciljeva politike. Jedna od tih praksi, koje bi se trebale primjenjivati na čitavoj prihvatljivoj površini poljoprivrednog gospodarstva, sastoji se od uspostavljanja ekološki značajnih površina (uvodna izjava 37. temeljne uredbe). Te površine trebaju se odrediti osobito kako bi se zaštitila i poboljšala bioraznolikost na poljoprivrednim gospodarstvima (uvodna izjava 44. temeljne uredbe).

3 Temeljnom uredbom tako je propisano da ako obradivo zemljište poljoprivrednog gospodarstva zauzima više od 15 hektara, poljoprivrednik je dužan osigurati da od 1. siječnja 2015. najmanje 5 % površine obradivog zemljišta poljoprivrednog gospodarstva koju je poljoprivrednik prijavio bude ekološki značajna površina (članak 46. stavak 1. temeljne uredbe).

4 Među različitim površinama koje države članice mogu smatrati ekološki značajnim površinama nalaze se površine s kulturom kratkih ophodnji na kojima se ne koriste mineralna gnojiva ili sredstva za zaštitu bilja (članak 46. stavak 2. točka (g) temeljne uredbe)

5 Kako bi se osiguralo učinkovito i dosljedno određivanje ekološki značajnih površina, temeljnom uredbom predviđeno je da se Europskoj komisiji dodijeli ovlast donošenja određenih akata u pogledu utvrđivanja dodatnih kriterija za ispunjavanje uvjeta površina kao ekološki značajnih površina (uvodna izjava 45. temeljne uredbe). Stoga je člankom 46. stavkom 9. točkom (a) temeljne uredbe propisano da je Komisija ovlaštena utvrditi dodatne kriterije za vrste površina iz stavka 2. te odredbe, među kojima se nalaze gore navedene površine s kulturom kratkih ophodnji, prema kojima se one imaju smatrati ekološki značajnim površinama.

6 Na temelju tog ovlaštenja Komisija je donijela Delegiranu uredbu (EU) br. 639/2014 od 11. ožujka 2014. o dopuni temeljne uredbe (SL 2014., L 181, str. 1., u daljnjem tekstu: delegirana uredba).

7 U delegiranoj uredbi Komisija je utvrdila dodatne kriterije za određene vrste ekološki značajnih površina. Kada je riječ o područjima s kulturom kratkih ophodnji bez uporabe mineralnog gnojiva i/ili sredstava za zaštitu bilja, Komisija je detaljno odredila da države članice utvrđuju popis vrsta koje se mogu koristiti s tim ciljem odabirući s popisa utvrđenoga u skladu s člankom 4. stavkom 2. točkom (c) temeljne uredbe vrste koje su najprikladnije iz ekološke perspektive, isključujući tako vrste koje očito nisu autohtone (članak 45. stavak 8. delegirane uredbe).

1 — Navedene su samo one točke presude za koje Opći sud smatra da ih je korisno objaviti.

8 Nakon objave delegirane uredbe Mađarska je podnijela tužbu Općem sudu kojom je tražila poništenje članka 45. stavka 8. navedene uredbe, u dijelu u kojem je njime propisano da, što se tiče kulture kratkih ophodnji, mogu biti odabrane samo vrste koje su najprikladnije iz ekološke perspektive, isključujući tako vrste koje očito nisu autohtone (u daljnjem tekstu: sporno ograničenje).

Postupak i zahtjevi stranaka

9 Mađarska je ovu tužbu tajništvu Općeg suda podnijela 15. rujna 2014.

10 Mađarska od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi dio prve rečenice članka 45. stavka 8. delegirane uredbe u dijelu koji glasi kako slijedi: „odabirući s popisa utvrđenoga u skladu s člankom 4. stavkom 2. [točkom] (c) Uredbe (EU) br. 1307/2013 vrste koje su najprikladnije iz ekološke perspektive, isključujući tako vrste koje očito nisu autohtone”;

— naloži Komisiji snošenje troškova.

11 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:

— odbije tužbu;

— naloži Mađarskoj snošenje troškova.

12 Na temelju izvješća suca izvjestitelja Opći sud (četvrto vijeće) odlučio je otvoriti usmeni dio postupka. Na raspravi održanoj 2. prosinca 2015. saslušana su izlaganja stranaka i njihovi odgovori na usmena pitanja koja je postavio Opći sud.

Meritum

13 Mađarska u bitnome smatra da je Komisija donošenjem spornog ograničenja, kao prvo, prekoračila svoju ovlast i neopravdano ograničila diskrecijsku ovlast država članica, kao drugo, uzela u obzir kriterije protivne temeljnoj uredbi, kao treće, zlouporabila svoju ovlast, kao četvrto, povrijedila načelo pravne sigurnosti, kao peto, povrijedila načelo nediskriminacije, kao šesto, povrijedila načelo zaštite legitimnih očekivanja, kao sedmo, povrijedila načelo zaštite prava na vlasništvo i, kao osmo, povrijedila obvezu obrazlaganja.

Povreda granica Komisijine ovlasti i diskrecijske ovlasti država članica

14 Mađarska u bitnome smatra da je činjenica da je Komisija odredila sporno ograničenje nezakonita jer je prekoračila ovlast koja joj je dodijeljena temeljnom uredbom i da je time ovlast država članica da odaberu vrste drveća koje mogu sačinjavati kulturu kratkih ophodnji koja odgovara kriterijima ekološki značajne površine učinila teorijskom. Prema mišljenju Mađarske, naoko široko formulirana ovlast dodijeljena Komisiji proizlazi iz činjenice da su površine za koje je ovlaštena odrediti kriterije posebno heterogene. Iz toga ne proizlazi da Komisija raspolaže širokom marginom prosudbe. Odabir vrsta drveća koje se mogu koristiti ulazi u nadležnost i široku marginu prosudbe država članica, kako su dodijeljene člankom 4. stavkom 1. točkom (k) i stavkom 2. točkom (c) temeljne uredbe, te uvodnom izjavom 55. delegirane uredbe. Ta nadležnost i ta margina prosudbe sprječavaju to da Komisija svoju ovlast koristi na način na koji ju je koristila u ovom slučaju. Sporno ograničenje lišilo je diskrecijsku ovlast država članica njezina smisla. Komisija osporava da je donošenjem spornog ograničenja prekoračila ovlasti koje su joj dodijeljene temeljnom uredbom.

15 U odnosu na te prigovore, potrebno je navesti da članak 4. stavak 1. točka (k) temeljne uredbe definira kulturu kratkih ophodnji kao „područja zasađena s vrstama drveća oznake KN 0602 90 41 koje određuju države članice i koja se sastoje od drvenastih, trajnih usjeva, podanaka ili panjeva koji su ostali u zemlji nakon žetve, s novim mladicama koje se pojavljuju u sljedećoj sezoni”, i to „s maksimalnim ciklusom žetve koji određuju države članice”. Nadalje, članak 4. stavak 2. točka (c) temeljne uredbe propisuje da države članice „određuju vrste drveća prikladne za kulturu kratkih ophodnji i određuju maksimalan ciklus žetve u odnosu na te vrste drveća, kako je navedeno u stavku 1. [točki] (k) [članka 4. temeljne uredbe]”.

16 Nadalje, članak 46. stavak 9. točka (a) temeljne uredbe Komisiji dodjeljuje ovlast donošenja delegiranih akata radi utvrđivanja dodatnih kriterija za vrste površina iz članka 46. stavka 2. te uredbe prema kojima se one mogu smatrati ekološki značajnim površinama. Na temelju potonje odredbe, države članice moraju najkasnije do 1. kolovoza 2014. odlučiti da se jedna ili više površina navedenih u nastavku tog članka treba smatrati ekološki značajnim površinama. Među navedenim nalaze se površine s kulturom kratkih ophodnji na kojima se ne koriste mineralna gnojiva ili sredstva za zaštitu bilja. Stoga je člankom 46. stavkom 9. točkom (a) temeljne uredbe Komisiji dodijeljena ovlast utvrđivanja kriterija za određivanje površina s kulturom kratkih ophodnji na kojima se ne koriste mineralna gnojiva ili sredstva za zaštitu bilja koje će se smatrati ekološki značajnim površinama.

17 U uvodnoj izjavi 45. temeljne uredbe, u kojoj su detaljno izneseni razlozi za dodjeljivanje ovlasti Komisiji, navedeno je: „[k]ako bi se osiguralo učinkovito i dosljedno određivanje ekološki značajnih površina, uz istovremeno vođenje računa o posebnim obilježjima država članica, Komisiji bi trebalo dodijeliti ovlast donošenja određenih akata u pogledu utvrđivanja dodatnih kriterija za ispunjavanje uvjeta površina kao ekološki značajnih površina; priznavanja drugih vrsta ekološki značajnih površina; određivanja faktora prenamjene i ponderiranja za određene vrste ekološki značajnih površina; određivanja pravila za provedbu, od strane država članica, dijela ekološki značajne površine na regionalnoj razini; određivanja pravila za kolektivnu provedbu obveze da gospodarstva u neposrednoj blizini zadrže ekološki značajne površine;uspostave okvira za kriterije koje trebaju definirati države članice za utvrđivanje takve neposredne blizine i uspostave metoda za određivanje omjera šume i poljoprivrednog zemljišta”.

18 Na temelju članka 46. stavka 9. točke (a) temeljne uredbe, Komisija je donijela sporno ograničenje, kojim je određen dodatni kriterij da bi se površina kvalificirala ekološki značajnom površinom. Naime, sporno ograničenje isključuje neautohtone vrste kulture kratkih ophodnji na površini koja je namijenjena da bude ekološki značajna. Stoga se na temelju članka 46. stavka 2. točke (g) temeljne uredbe i spornog ograničenja površina s kulturom kratkih ophodnji kvalificira kao ekološki značajna površina pod uvjetom da nije obogaćena mineralnim gnojivima ili tretirana sredstvima za zaštitu bilja i da se kulture sastoje od autohtonih vrsta.

19 Donošenjem spornog ograničenja Komisija nije prekoračila svoju ovlast. Naime, sukladno članku 46. stavku 9. točki (a) temeljne uredbe ona je utvrdila dodatni kriterij za određivanje koje se vrste površina iz članka 46. stavka 2. temeljne uredbe mogu smatrati ekološki značajnim površinama. Ni članak 46. stavak 9. točka (a) temeljne uredbe, ni druge odredbe iste uredbe ne predviđaju da se navedeni kriterij ne može odnositi na tip vrste koji se može zasaditi. Usto, zbog razloga navedenih u točki 31. i onima koje za njom slijede, sporno ograničenje sudjeluje u učinkovitom i dosljednom određivanju ekološki značajnih površina, imajući u vidu cilj očuvanja biološke raznolikosti tih površina.

20 Nadalje, Komisija donošenjem spornog ograničenja nije povrijedila nadležnost i marginu prosudbe država članica za određivanje vrsta drveća koje se mogu zasaditi kako bi činile kulturu kratkih ophodnji.

21 Naime, temeljna uredba, i to osobito članak 4. stavak 1. točka (k) i stavak 2. točka (c), državama članicama ne dodjeljuje isključivu nadležnost za odabir vrsta drveća koje se mogu koristiti za uspostavljanje ekološki značajnih površina. Kao što to Komisija s pravom ističe u svojim pismenima, iako države članice mogu utvrditi popis vrsta drveća koji se primjenjuje na sadnju kultura kratkih ophodnji, samo one vrste drveća koje ispunjavaju uvjete propisane temeljnom uredbom i odgovaraju dodatnim kriterijima koje je utvrdila Komisija prilikom izvršavanja svoje ovlasti mogu biti uzete u obzir za kvalificiranje poljoprivrednih površina kao ekološki značajnih površina.

22 Usto, sporno ograničenje ne smanjuje marginu prosudbe država članica na samo simboličnu razinu i ne lišava je u praksi njezina smisla. Naime, Mađarska nije osporavala Komisijinu tvrdnju prema kojoj iz obavijesti država članica, na temelju članka 46. stavka 8. temeljne uredbe, proizlazi da su one odredile autohtone vrste drveća kako bi činile površine s kulturom kratkih ophodnji kvalificirane kao ekološki značajne površine. Iz tih obavijesti proizlazi da su 18 država članica i regije dviju drugih država članica odabrale ukupno 19 vrsta drveća koje omogućuju uspostavljanje ekološki značajne površine s kulturom kratkih ophodnji. Države članice poslale su stoga obavijest o vrstama koje ispunjavaju zahtjeve iz temeljne uredbe kao i zahtjev određen spornim ograničenjem. Usto, Komisija je istaknula da u skoro 75 % država članica, uključujući i Mađarsku, postoje vrste drveća koje mogu predstavljati kulturu kratkih ophodnji koja se može svrstati kao ekološki značajna površina. Prilikom obavijesti koju je poslala na temelju članka 46. stavka 8. temeljne uredbe, Mađarska je stoga odredila 5 vrsta drveća koje se koriste za uspostavljanje kulture kratkih ophodnji, odnosno topolu, vrbu, johu, jasen i javor.

23 Nadalje, Mađarska nije dostatno potkrijepila svoj argument prema kojem bi diskrecijska ovlast država članica bila lišena smisla zbog toga što nijedna autohtona vrsta drveća nije ekonomski isplativa. Naime, Mađarska nije navela na čemu temelji tvrdnju da je isplativost element koji treba uzeti u obzir prilikom utvrđivanja dodatnih kriterija za određivanje ekološki značajnih površina, osobito zato što za kulture kratkih ophodnji članak 46. stavak 2. temeljne uredbe propisuje da se 5 % zemljišta koje treba namijeniti za ispunjenje ekološke obveze ne smije nalaziti na obradivim zemljištima. Osim toga, Mađarska ni u kojem slučaju nije podnijela dokaz kojim bi dokazala da kultura autohtonih vrsta drveća za kulture kratkih ophodnji nije ekonomski isplativa.

24 Prethodna razmatranja nisu dovedena u pitanje time što se Mađarska pozvala na uvodnu izjavu 55. delegirane uredbe. Naime, ta uvodna izjava propisuje da „[o]graničena uporaba ulaznih faktora potrebnih za uzgoj kulture kratkih ophodnji dovodi do neizravnih koristi za bioraznolikost„ i da „[u] tu svrhu države članice trebaju utvrditi uvjete koji se primjenjuju na ovu vrstu ekološki značajne površine određivanjem popisa vrsta stabala koja se mogu koristiti i pravila u pogledu uporabe ulaznih faktora”. Ta se uvodna izjava stoga u osnovi odnosi na ulazne faktore. Usto, ona ne može imati prednost pred člankom 46. stavkom 9. točkom (a) temeljne uredbe ili pred člankom 45. stavkom 8. delegirane uredbe u kojem se nalazi sporno ograničenje. Mađarska to prešutno priznaje jer u tužbi navodi da „uvodne izjave nemaju pravno obvezujuću snagu za razliku od odredbi članaka”. Naposljetku, budući da se u toj uvodnoj izjavi priznaje nadležnost država članica, valja navesti da se, zbog razloga navedenih u gornjoj točki 21., njome ne isključuje donošenje spornog ograničenja od strane Komisije. Ta uvodna izjava stoga ne može utjecati na prije iznesena razmatranja.

25 Zbog svih naprijed navedenih razloga valja odbiti tvrdnje Mađarske prema kojima je Komisija donošenjem spornog ograničenja prekoračila svoje ovlaštenje i neopravdano ograničila diskrecijsku ovlast država članica.

Uzimanje u obzir vrsta koje su najprikladnije iz ekološke perspektive i isključenje neautohtonih vrsta

26 Mađarska smatra da je Komisija, uvođenjem restriktivnog uvjeta koji se sastoji od uporabe „vrsta koje su najprikladnije iz ekološke perspektive”, zauzela stajalište koje nije priznato temeljnom uredbom i koje je teško uskladivo s njezinim duhom. Usto, Mađarska osporava činjenicu da se samo autohtone vrste smatraju najprikladnijima iz ekološke perspektive. Isključenje neautohtonih vrsta bilo bi

dopušteno jedino ako bi s ekološkog gledišta bile korisne samo površine koje izravno utječu na bioraznolikost. Međutim, potonje stajalište znanstveno je netočno i u suprotnosti s temeljnom uredbom. Isključenje neautohtonih vrsta na temelju kriterija „vrsta koje su najprikladnije iz ekološke perspektive" zahvaćeno je očitom pogreškom u ocjeni.

27 Kada je riječ o uzimanju u obzir vrsta koje su najprikladnije iz ekološke perspektive za određivanje površine s kulturom kratkih ophodnji kao ekološki značajne površine, valja podsjetiti da institucije Unije, na području ZPP-a, raspolažu širokom diskrecijskom ovlasti u pogledu određivanja ciljeva i odabira odgovarajućih instrumenata djelovanja. Iz toga slijedi da se nadzor suda Unije u pogledu merituma ograničava na to da ispita je li izvršavanje ovlasti institucija zahvaćeno očitom pogreškom, je li bilo zlouporabe ovlasti ili pak jesu li institucije očito prekoračile granice svoje diskrecijske ovlasti (vidjeti presudu od 9. rujna 2011., Francuska/Komisija, T-257/07, EU:T:2011:444, t. 84. i 85. i navedenu sudsku praksu).

28 Nadalje, uvodna izjava 44. temeljne uredbe određuje:

„Ekološki značajne površine trebaju se odrediti osobito kako bi se zaštitila i poboljšala bioraznolikost na poljoprivrednim gospodarstvima. Stoga bi se ekološki značajne površine trebale sastojati od područja koja izravno utječu na bioraznolikost, kao što je zemljište ostavljeno na ugaru, obilježja krajolika, terase, granični pojasevi, pošumljena područja i poljoprivredno-šumske površine ili koja neizravno utječu na bioraznolikost kroz smanjenu upotrebu sirovina na poljoprivrednom gospodarstvu, kao što su površine prekrivene postrnim usjevima i zimskim travnjacima […]"

29 Stoga se ekološki značajne površine trebaju uspostaviti kako bi se zaštitila i poboljšala biološku raznolikost na poljoprivrednim gospodarstvima.

30 Međutim, Komisija je, uzimanjem u obzir vrsta koje smatra najprikladnijima iz ekološke perspektive, odnosno vrsta koje su najprikladnije s obzirom na poštovanje ravnoteže prirodne sredine ili poštovanje ekosustava predmetne površine, odabrala kriterij koji pridonosi očuvanju biološke raznolikosti. Naime, očuvanje ravnoteže prirodne sredine površine prilikom odabira vrsta doprinosi očuvanju biološke raznolikosti na poljoprivrednom gospodarstvu jer sprječava njezino mijenjanje. Komisija stoga nije počinila očitu pogrešku u ocjeni kada je uzela u obzir vrste koje su najprikladnije iz ekološke perspektive kako bi odredila ekološki značajnu površinu u smislu temeljne uredbe. Uzimanje u obzir navedenog kriterija nije u suprotnosti s temeljnom uredbom ni njezinim duhom.

31 U pogledu činjenice da Mađarska osporava da su samo autohtone vrste one koje su najprikladnije iz ekološke perspektive, valja navesti da je Komisija mogla zaključiti – a da pritom ne počini očitu pogrešku u ocjeni – da sadnja vrsta drveća koje posve očito nisu autohtone kao kulture kratkih ophodnji ne može zajamčiti da će te vrste zaštititi ili poboljšati bioraznolikost površina poljoprivrednih gospodarstava na kojima su zasađene. Kao što je to navedeno u gornjoj točki 28., cilj koji se želi postići ekološki značajnim površinama je zaštita i poboljšanje bioraznolikosti na poljoprivrednim gospodarstvima. Očuvanje biološke raznolikosti navedenih površina podrazumijeva očuvanje njihove prirodne sredine. Naime, činjenica da je Komisija odredila kulture koje se sastoje od autohtonih vrsta pridonosi očuvanju navedene sredine i stoga biološke raznolikosti predmetnih površina. Naime, vrstu se može smatrati autohtonom kad prirodno raste na nekom području a da tamo nije bila donesena. Nasuprot tome, sadnja vrsta koje očito nisu autohtone ne doprinosi nužno očuvanju prirodne sredine ili ekosustava poljoprivredne površine, i Mađarska nije podnijela nijedan dokaz na temelju kojeg bi se moglo zaključiti da će neautohtone vrste drveća u ovom slučaju zaštititi i poboljšati bioraznolikost na poljoprivrednim gospodarstvima. Komisija je stoga mogla, a da pritom ne počini očitu pogrešku u ocjeni i ne povrijedi temeljnu uredbu, ograničiti sadnju vrsta drveća na ekološki značajnim površinama s kulturom kratkih ophodnji samo na autohtone vrste.

32 Mađarska nadalje smatra da je Komisija, izdvajajući površine koje izravno utječu na biološku raznolikost donošenjem spornog ograničenja, ostavila postrani drugi pristup, utvrđen u uvodnoj izjavi 44. temeljne uredbe, prema kojem je biološkoj raznolikosti moguće također pogodovati putem površina koje na nju neizravno utječu, pri čemu međutim nije jasno navela razloge za taj odabir u uvodnim izjavama delegirane uredbe ili u odgovoru na tužbu. Komisija osporava ove argumente.

33 Iz uvodne izjave 44. temeljne uredbe (vidjeti gornju točku 28.) proizlazi da se ekološki značajne površine trebaju sastojati od područja koja izravno ili neizravno utječu na bioraznolikost a da pritom ne postoji hijerarhija između tih dviju mogućnosti.

34 U ovom slučaju, svrha spornog ograničenja je odrediti ekološki značajne površine na temelju njihova izravnog utjecaja na bioraznolikost jer se njime nalaže upotreba autohtonih vrsta za uspostavljanje ekološki značajnih površina s kulturom kratkih ophodnji.

35 Taj Komisijin odabir ne može se smatrati protivnim duhu temeljne uredbe jer je potonjom predviđena mogućnost poduzimanja mjera koje imaju izravan utjecaj na bioraznolikost. Komisija se prilikom izvršavanja svoje margine prosudbe mogla odlučiti za mjeru koja ima izravan utjecaj na bioraznolikost. Usto, navedeni odabir nije zahtijevao osobito obrazloženje u odnosu na ograničenje koje ima izravan utjecaj s obzirom na, s jedne strane, nepostojanje hijerarhije između dviju mogućnosti i, s druge strane, činjenicu da u ovom slučaju u državama članicama, a posebice u Mađarskoj, postoje autohtone vrste drveća koje mogu sačinjavati kulturu kratkih ophodnji (vidjeti gornju točku 22.). Stoga treba odbiti prigovor Mađarske koji se temelji na Komisijinu odabiru kriterija koji izravno pogoduje ekološkoj raznolikosti.

36 Zbog svih naprijed navedenih razloga valja odbiti prigovore Mađarske prema kojima se sporno ograničenje temelji na neprikladnom kriteriju i prema kojima je zahvaćeno očitom pogreškom u ocjeni. *[omissis]*

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (četvrto vijeće),

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Mađarskoj se nalaže snošenje troškova.

Prek Labucka Kreuschitz

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 1. lipnja 2016.

Potpisi